

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: **Obec B.**, zastúpený: T., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Košiciach**, so sídlom Popradská 78, 040 11 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/00375-2 zo dňa 23. decembra 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/5373/2010-49 zo dňa 1. júla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/5373/2010-49 zo dňa 1. júla 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 2009/000375 zo dňa 23.12.2009, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Michalovce č. 2009/00532/4-Fer zo dňa 7.10.2009 podľa § 250j ods. 1 OSP.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že z obsahu správneho spisu zistil, že žalobca uzavrel zmluvy o nájme práva poľovníctva v poľovnom revíri č. 30 B., ako samostatne

hospodáriacim roľníkom s 69% väčšinou vlastníkov pozemkov, ktoré tvoria poľovný revír. Uviedol, že správne orgány vychádzali z relevantnej právnej úpravy, pričom neuzavretie nájomných zmlúv so všetkými vlastníkami pozemkov v poľovnom revíri nebolo prekážkou schválenia týchto zmlúv. Podľa krajského súdu výkon práva poľovníctva možno prenajať nielen poľovnému združeniu, ale aj fyzickej alebo právnickej osobe a podľa jeho názoru ust. § 4 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve (ďalej len „zákon o poľovníctve“) dáva len možnosť občanom s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky vytvárať poľovnícke združenia, za účelom spoločného výkonu práva poľovníctva. Krajský súd v konaní skúmal len námietky týkajúce sa uzavretia nájomnej zmluvy medzi žalobcom a L. Slovenskej republiky š.p. a na ostatné námietky týkajúce sa toho či žalobca je poľovníkom, či má oprávnenie na držanie a nosenie zbrane, či má zabezpečený kvalifikovaný výkon práva poľovníctva prostredníctvom poľovného hospodára, či nevykonáva právo poľovníctva aj v iných revíroch, či má platný poľovný lístok, resp. kedy ho získal, ktoré námietky neboli obsahom odvolania sa žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, tak žalovaný sa nemohol s týmito námietkami ako druhostupňový správny orgán riadne vysporiadať a preto na ne súd v súlade s ust. § 249 ods. 2 OSP neprihliadol. Na základe toho dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade s § 14 ods. 1 až 3 zákona o poľovníctve a § 80 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve. Zároveň žalobcovi podľa § 250k ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že napadnutým rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo, došlo k schváleniu zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri č. 30 B. medzi spoločnosťou L. Slovenskej republiky, š.p., Slovenský pozemkový fond a ďalšími vlastníkami poľovných pozemkov ako prenajímateľmi a subjektom označeným ako L. V. –SHR, L. ako nájomcom, pričom podľa jeho názoru, nebol tento subjekt v čase uzavretia nájomných zmlúv subjektom spôsobilým stať sa užívateľom poľovného revíru č. 30 B. podľa § 14 ods. 3 a v spojení s ust. § 4 zákona o poľovníctve. Ďalej žalobca poukázal na to, že podľa jeho názoru nie je možné pri posudzovaní toho či došlo k ukráteniu vlastníka na svojich právach posudzovať len to, či

má napríklad nárok na nájomné, aj to koho si za zmluvného partnera vyberie. Podľa jeho názoru jeho žaloba zo dňa 17. februára 2010 obsahovala všetky náležitosti vyplývajúce z ust. § 249 ods. 2 OSP a súd sa mal zaoberať podstatou veci, a to právnym posúdením toho, či L. V. – SHR bol spôsobilý stať sa užívateľom poľovného revíru č. 30 B. Nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa súd s touto argumentáciou vysporiadal, považuje žalobca v tejto časti rozsudok podľa § 157 ods. 2 OSP za nedostatočne zdôvodnený a nepresvedčivý, hoci tento dôvod považuje za primárny a najdôležitejší, majúci za následok nezákonnosť individuálnych právnych aktov žalovaného. Podľa jeho názoru rozšírenie predmetu činnosti o predmet činnosti „lov, odchyt zveri a odchov zveriny vrátane súvisiacich služieb“ nemožno považovať za listinu oprávňujúcu L. V. –SHR vykonávať právo poľovníctva podľa zákona o poľovníctve. Subjekt L. V. – SHR, IČO X. vykonáva svoju činnosť ako samostatne hospodáriaci roľník podľa zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov. Poľovný lístok má však vydaný až od roku 2008 na meno L. V. – fyzická osoba, nepodnikateľ. Ďalej žalobca namietal absolútnu neplatnosť zmluvy medzi L. SR, š.p. a L. V. –SHR, v roku 2007, kedy ešte nemal ani platný poľovný lístok ako fyzická osoba, nepodnikateľ. Ďalej žalobca namietal porušenie ust. § 250 ods. 1 OSP veta druhá, kedy mal súd pribrať do konania aj účastníkov, ktorých práva alebo povinnosti by mohli byť zrušením rozhodnutia dotknuté. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa vo veci vyjadril tak, že L. V. –SHR bol spôsobilý nadobudnúť status užívateľa poľovného revíru Poukázal na ust. § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru zmluva medzi L. V.– SHR a L. SR, š.p. nadobudla účinnosť 27.8.2009, na hospodárenie so spoločnou vecou, ktorou sa rozumie aj poľovný revír a pozemky v ňom začlenené. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a potom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, vyhlásil vo veci uznesenie, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/5373/2010-49 zo dňa 1.07.2010 podľa § 221 písm. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že efektívny súdny prieskum rozhodnutí štátnych orgánov za účelom zabezpečenia práv a záujmov jednotlivcov je základným prvkom systému ochrany ľudských práv.

Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

Vykladať a aplikovať zákony je v právomoci všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné. Rozsudok vynesný súdom musí obsahovať odôvodnenie. Odôvodnenie rozsudku musí byť písomné a musí obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Rozsah tejto povinnosti

závisí od povahy rozsudku. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nielen odkazovať na určité časti zákonov. Akýkoľvek nedostatok alebo neadekvátnosť v odôvodnení môže viesť k neplatnosti rozsudku z formálnych dôvodov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, tak ako je uvedené vyššie, nie je vôbec zrejmé, ktoré skutočnosti považoval krajský súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Už vôbec nemožno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku je presvedčivé.

Odvolačný súd sa nestotožňuje so stanoviskom krajského súdu, že nemohol preskúmať dôvody žaloby, ktoré neboli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku je odvolací správny orgán povinný preskúmať zákonnosť prvostupňového rozhodnutia v celom rozsahu a nie len z dôvodov namietaných v odvolaní. Z uvedeného potom vyplýva, že súd na základe dôvodov žaloby (uvedených najmä v bodoch na str. 3 a 4) sa mal a mohol zaoberať všetkými žalobcom uvedenými dôvodmi žaloby bez ohľadu na to, v akom rozsahu a ako formuloval dôvody v odvolacom správnom konaní.

Odvolačný súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu v preskúmovacom konaní je preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu v medziach žaloby, pričom v danom prípade krajský súd tento prieskum v podstatnej časti vôbec neurobil. Nevysporiadal sa s podstatnými námietkami žalobcu, že či L. V. - SHR, IČO: X. si mohol alebo nemohol prenajať výkon práva poľovníctva od vlastníkov poľovných pozemkov, alebo či toto právo (prenajať si výkon práva poľovníctva) svedčilo L. V. ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Ďalej by mal krajský súd zvážiť možnosť, či je potrebné, aby pribral do konania ako účastníkov tých, ktorí by sa prípadným zrušením rozhodnutia mohli cítiť dotknutí na svojich právach a povinnostiach (§ 250 ods. 1 OSP) a taktiež sa riadne vysporiadať s námietkou žalobcu, či zmluva o výkone práva poľovníctva uzavretá medzi L. SR, š.p. a L. V.– SHR, mohla byť v čase jej podpisu aj uzavretá alebo ide o absolútne neplatný právny úkon, keďže v tom čase (jej podpisu) nemal ani platný poľovný lístok ani ako fyzická osoba, nepodnikateľ.

Najdôležitejšou časťou odôvodnenia akéhokoľvek rozsudku je tzv. právna veta, t. j. právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok, korešponduje s výrokom a umožňuje každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Pri nedostatku právnej vety nie je možné dospieť ani k záveru, či je rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku vecne správne, keďže výroku nekorešponduje žiadne relevantné odôvodnenie, ako sa vysporiadal s podstatnými námietkami žalobcu.

Nie je úlohou odvolacieho súdu domýšľať dôvody, pre ktoré prvostupňový súd rozhodol vo veci tak ako rozhodol, ani nahrádzať úlohu prvostupňového súdu v súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov. Ak by odvolací súd takúto úlohu na seba zobral, potom by vážnym spôsobom zasiahol do práva účastníka konať pred súdom, nakoľko by ho *de facto* obral o možnosť dvojinštancného konania garantovaného v týchto prípadoch zákonom. Preto krajský súd pochybil, keď žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol bez toho, aby sa v dôvodoch svojho rozhodnutia riadne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu, ktoré v konaní uviedol.

Takéto rozhodnutie možno považovať za arbitrárne, pretože aj nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu môže zasiahnuť do práva na súdnu ochranu, ktorá je garantovaná každému Ústavou Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom v novom konaní krajský súd preskúma zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, vo veci opätovne rozhodne, pričom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní podľa § 157 ods. 2 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. marca 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková